

Jacint Verdaguer

Commemoració del 118è aniversari del traspàs

175è aniversari del naixement

Acte d'homenatge a la seva tomba (Cementiri de Montjuïc, via Sant Joan, agrupació 9, n.1)

Diumenge, 5 de juliol de 2020

A les 12 del migdia:

Benvinguda: **Jordina Boix**, directora de la Fundació Verdaguer

- Ofrena floral:

- . Ajuntament de Barcelona
- . Ajuntament de Folgueroles
- . Amics de Verdaguer de Folgueroles
- . Indrets del Record

- “El cant dels ocells”, interpretat pels músics **Anna Soler i Pep Torras**

- *Perpetuïnes per a Verdaguer*, per **Joan Vilamala**, vicepresident d'Amics de Verdaguer de Folgueroles

- *Maleïda. L'aventura de Jacint Verdaguer a l'Aneto*, per l'autor **Bernat Gasull i Roig**

- *La Maleïda* (fragment), de Verdaguer, recitat per l'actriu **Joana Ventura**

- *1945. Centenari del naixement de Verdaguer. Commemoració al II Concurs Parroquial de Poesia de Cantonigròs*, per **Teresa Clota**

- Cloenda de l'acte:

Ilm. Sr. Xavier Roviró, alcalde de Folgueroles

- “L'emigrant”, interpretat pel baríton **Salvador Molins**

- Cant d'“Els Segadors”.

- Obsequi: els assistents rebran opuscles de record.

- A les 11. Autocar al cementiri: Passeig de Santa Mònica, sortida Metro L-3, línia Verda, Estació Drassanes.

Anada i tornada al cementiri amb autocar 10 €

Inscripcions: Indrets del Record, tel. 93 317 84 68 - indretsdelrecord@gmail.com

175 anys del naixement de Jacint Verdaguer i Santaló

(Folgueroles 17 maig 1845 – Vil·la Joana de Vallvidrera, 10 juny 1902)

“Mossèn Cinto nasqué com tothom sap a Folgueroles, en plena primavera de l'any 1845. Fill, naturalment, de pagesos, de pagesos humils. Qualsevol infant d'un poble de pagesia fa exteriorment el mateix que feia aleshores el petit Cinto. Hem dit exteriorment, però a dins què hi passava? La mare del futur poeta, segons ell mateix ens explica, li contava rondalles i li cantava cançons. Exactament igual que totes les mares. Però no gaires fills surten per això genials. Vol dir doncs que a més hi havia una altra cosa. Ens conta Verdaguer mateix també, que es delitava en la contemplació de la naturalesa. Això, que ningú li ho havia ensenyat, ja és molt més important. Ell veia la naturalesa amb ulls de poeta i sentia la joia d'estimar-la.

Portava, doncs, a dins la poesia que quan fou gran despregué enfora.”

Joan Triadú. “En el centenari de Jacint Verdaguer”. 1945.

Extret de: Arxiu del Concurs Parroquial de Poesia de Cantonigròs i Festa Literària del Collsacabra (1944-1968).

Quins crits més horrorosos degué llançar la terra
infantant en ses joves anyades eixa serra!
Que jorns de pernabatre, que nits de gemegar,
per traure a la llum pura del sol eixes muntanyes
del centre de sos cràters, del fons de ses entranyes,
com ones de la mar!

Un jorn, amb terratrèmol s'esbadellà sa escorça,
resclosa d'on al rompre's brollà amb tota sa força
un riu d'aigües bullentes d'escumes de granit,
que al bes gelat dels aires se fixa en la tempesta,
i el mar llançà, per fer-lo més alt, damunt sa testa
sos peixos i son llit.

Passaren anys, passaren centúries de centúries
abans que s'abrigassen de terra i de boscúries
aqueixes ossamentes dels primitius gegants,
abans que tingués molsa la penya, flors les prades,
abans que les arbredes tinguessen aucellades,
les aucellades cants.

Jacint Verdaguer

De "La Maleïda" cant IV, *Canigó*, 1886.

Montserrat, 1956, inaugurat Mirador de Mossèn Cinto.

Per veure bé Catalunya,
Jaume primer d'Aragó

puja al cim de Sant Jeroni
a l'hora en què surt lo sol;
quin pedestal per l'estàtua!
pel gegant, quin mirador!

Jacint Verdaguer

«Don Jaume en Sant Jeroni» *dins Pàtria*, 1888.

III

Indrets del Record

indretsdelrecord@gmail.com